

Sygn. akt II C 362/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2014 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Dubinowicz – Motyk

Protokolant: Aniela Zajac

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2014 roku na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy B. – Prezydenta B.

przeciwko Z. B. i B. O.

o zapłatę kwoty 106 164,35zł

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda Gminy B. – Prezydenta B. na rzecz pozwanych Z. B. i B. O. solidarnie kwotę 3634zł (trzy tysiące sześćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III nakazuje pobrać od powoda Gminy B. – Prezydenta B. na rzecz Skarbu Państwa – tut. Sądu kwotę 93,40zł (dziewięćdziesiąt trzy złote czterdzieści groszy) tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 listopada 2012 roku Gmina B. – Prezydent B. wniosła o zasądzenie od Z. B. i B. O. kwoty 106.164,35zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanymi umowę o wykonanie projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Ś. B. „Planu Rewitalizacji i Rozwoju Śródmieścia (ReRoŚ)”. Z uwagi na niewypełnienie obowiązków umownych przez pozwanych, powód odstąpił od w/w umowy pismem z dnia 27 kwietnia 2011 roku, domagając się obecnie zasądzenia od pozwanych kwoty 29139,35zł tytułem kary umownej za odstąpienie od umowy z winy pozwanych oraz kwoty 77025zł tytułem zwrotu wynagrodzenia wypłaconego pozwanym za częściowe wykonanie umowy. /k. 2-5 akt/.

W dniu 6 grudnia 2012 roku referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Katowicach wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt II Nc 417/12, uwzględniając żądanie pozwu /k. 88 akt/.

Nakaz ten utracił moc w całości na skutek wniesienia sprzeciwu przez pozwanych. Pozwani Z. B. i B. O. domagali się oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, wskazując iż powód nie był uprawniony do odstąpienia od umowy, gdyż nie ziściła się żadna z przewidzianych w umowie przesłanek złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy, w szczególności pozwani nie pozostawali w opóźnieniu z wykonywaniem III etapu prac, a brak postępów prac spowodowany był wyłącznie biernością powoda, który nie przekazał pozwanym koniecznych wytycznych i dokumentów. /k. 96-100 akt/.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 6 lutego 2013 roku sprawa została przekazana do rozpoznania tut. Sądowi. /k.114 akt/

Stanowiska stron nie uległy zmianie do chwili zamknięcia rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lipca 2009 roku Gmina B., jako zamawiający oraz Z. B. i B. O. prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...), jako wykonawcy zawarli umowę nr (...) o wykonanie projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Śródmieścia B. „Planu Rewitalizacji i Rozwoju Śródmieścia (ReRoŚ)”. Obowiązkiem pozwanych było w szczególności wykonanie rysunku zmiany planu na pozyskanych z zasobów gminy podkładach mapowych, dostosowanie treści planu do obowiązujących przepisów, przeanalizowanie i ewentualne uwzględnienie w treści planu wniosków i uwag wniesionych przez strony i zamawiającego w stosunku do obecnie obowiązującego planu, a nadto sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko, prognozy skutków finansowych uchwalenia zmiany planu oraz zestawień powierzchni terenów o tym samym przeznaczeniu podstawowym. Stosownie do §2 ust.1 i §5 ust.6 umowy, pozwani byli zobowiązani do wykonania powierzonych im prac zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego sporządzonego dla B., a także do uwzględniania stanowiska Prezydenta Miasta B.. Strona powodowa, jako zamawiający była zobowiązana m.in. do przekazania pozwany materiałom źródłowym, enumeratywnie wymienionych w §4 ust.1 umowy, do dokonania wysyłki dokumentów stosownie do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, do współdziałania z pozwany w zakresie wdrażania procedury formalno – prawnej, m.in. poprzez niezwłoczne przekazywanie wykonawcy do uwzględnienia w projekcie planu stanowiska Prezydenta Miasta B., Rady Miejskiej i innych organów uzgadniających projekt planu (§4 umowy).

Strony ustaliły termin wykonania przez pozwanych zleconych im prac jako maksymalnie 90 tygodni od podpisania umowy, precyzując ich harmonogram, zgodnie z którym: - etap I, polegający na przygotowaniu koncepcji projektu planu miejscowego, miał być wykonany w terminie do 22 tygodni od daty zawarcia umowy, - etap II, polegający na przygotowaniu projektu zmiany planu miejscowego do uzgodnień, miał być ostatecznie, po aneksowaniu umowy, wykonany do 29 października 2010 roku, - etap III, polegający na przygotowaniu projektu planu do przedłożenia Radzie Miejskiej w B., miał być wykonany w terminie do 40 tygodni od daty protokolarnego odbioru etapu II, - etap IV, polegający na przygotowaniu dokumentacji planistycznej, miał być wykonany w terminie do 7 dni od daty uchwalenia planu przez Radę Miejską w B.. Strona powodowa zastrzegła sobie możliwość sprawdzania przebiegu realizacji przedmiotu umowy i żądania pisemnego sprawozdania o postępie prac.

W §7 i 8 umowy strony ustaliły należne pozwany wynagrodzenie ryczałtowe na kwotę 118 500zł brutto, przewidując iż będzie ono płatne w ratach po wykonaniu poszczególnych etapów umowy. Fakt wykonania etapów umowy miał zostać udokumentowany bądź podpisaniem przez zamawiającego tzw. protokołu odbioru pracy (etap I, II i IV) bądź uchwaleniem planu przez Radę Miejską w B. (etap III). Podpisanie protokołu odbioru pracy miało zostać poprzedzone zweryfikowaniem przez zamawiającego kompletności dokumentacji oraz brakiem wad, tj. braków, błędów w tekście i materiałach graficznych, niezgodności z przeprowadzonymi uzgodnieniami, wskazaniem zamawiającego lub przepisami prawa (§6 umowy).

Strony przewidziały, iż zamawiający jest uprawniony do odstąpienia od umowy m.in., gdy wykonawca nie rozpoczął bez uzasadnionych przyczyn prac związanych z realizacją umowy lub gdy ich nie kontynuuje, mimo wezwania zamawiającego (§12 pkt 3 umowy) lub gdy wykonawca, mimo uprzedniego pisemnego zgłoszenia przez zamawiającego uwag do wykonania przedmiotu umowy, nie usunie w terminie wskazanych usterek (§12 pkt 4 umowy). W §10 umowy strony zastrzegły obowiązek zapłaty przez pozwanych na rzecz zamawiającego kar umownych w wypadku niewykonania lub nienależytego wykonania przedmiotu umowy, w tym kary umownej w wysokości 30% przewidzianego wynagrodzenia netto za odstąpienie od umowy z winy wykonawcy.

W porównywalnym czasie strony zawarły i wykonywały umowę o wykonanie projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla S. i Ł., o numerze (...).

niesporne, nadto umowa nr (...) k. 63-68, aneks nr (...) do umowy nr (...) z dnia 28 lipca 2009 roku k. 69.

Pozwani wykonali I i II etap umowy, strona powodowa zaakceptowała wykonaną przez pozwanych pracę, podpisując protokoły przekazania I etapu prac w dniu 25 lutego 2010 roku i protokoły przekazania II etapu prac w dniu 10 listopada 2010 roku oraz wypłacając pozwanym ustalone w umowie raty wynagrodzenia w łącznej kwocie 77 025zł.

W toku wykonywania w/w etapów umowy pozwani i upoważnieni przedstawiciele powoda pozostawali ze sobą w stałym kontakcie, kontaktując się bezpośrednio, telefonicznie lub mailowo. Większość wniosków i zaleceń co do projektowanej treści planu pochodziła od zamawiającego, była konsultowana i uzgadniana wewnątrz Urzędu Miasta B.. Pozwani dostosowywali się do wskazówek i usuwali zauważone przez przedstawicieli zamawiającego braki projektu.

Dowód: korespondencja mailowa k. 10-37, 40-47, 49-62, protokoły przekazania i odbioru I etapu prac k.103-108, protokół przekazania i odbioru II etapu prac k.110-111, zeznania świadka B. D. (1) k.221-226, zeznania świadka J. N. k.236-237, zeznania pozwanego Z. B. k.244-249, zeznania pozwanego B. O. k.249-250

W dniu 25 listopada 2010 roku odbyły się obrady gminnej komisji urbanistyczno –architektonicznej, których przedmiotem był projekt zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego śródmieścia B.. W obradach tych uczestniczył zastępca prezydenta B. oraz pozwani, którzy przedstawiali wykonany przez siebie projekt. Członkowie gminnej komisji urbanistyczno – architektonicznej wnikliwie analizowali projekt planu, proponując wprowadzenie do niego rozwiązań odmiennych od wytycznych otrzymanych dotychczas przez pozwanych (dotyczyło to np. zapisów dotyczących garaży zlokalizowanych na śródmiejskich posesjach, przeznaczenie niektórych ulic tylko dla ruchu pieszego, określony przebieg projektowanej linii tramwajowej), zalecając podniesienie stawek renty planistycznej na określonych obszarach czy zwracając uwagę na konsekwencje wejścia w życie ustawy z dnia 18 marca 2010 roku o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wyrażające się w konieczności sporządzenia przez gminy gminnej ewidencji zabytków i zalecając zweryfikowanie zapisów planu z gminną ewidencją zabytków. W dacie obrad komisji gminna ewidencja zabytków miała dopiero zacząć powstawać w oparciu o wykaz zabytków, jaki miał zostać przekazany przez wojewódzkiego konserwatora zabytków do dnia 5 grudnia 2010 roku. Dyskusji nad znaczeniem proponowanych zmian i ich odmiennością od wcześniejszych uzgodnień dokonywanych z przedstawicielami zamawiającego przysłuchiwał się zastępca prezydenta miasta.

Pozwani uważali, że większość uwag członków gminnej komisji urbanistyczno – architektonicznej dotyczy spraw o kardynalnym znaczeniu dla Miasta B. i oczekiwali na decyzję Prezydenta Miasta czy i w jakim zakresie wnioski te mają być przez nich uwzględnione w dalszych pracach nad projektem planu.

Pozwani nie otrzymali żadnych wytycznych ani wskazówek Prezydenta Miasta ani nie byli informowani o postępie prac nad sporządzeniem gminnej ewidencji zabytków. W urzędzie Miasta B. nie zostało zorganizowane spotkanie Prezydenta lub jego przedstawicieli z pozwanymi, mające na celu omówienie wniosków komisji i udzielenie wskazówek co do dalszych prac.

W dniu 31 grudnia 2010 roku przekazano pozwanym treść opinii gminnej komisji urbanistyczno – architektonicznej, datowanej na 30 listopada 2010 roku. Komisja zaleciła wprowadzenie do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego śródmieścia B. szeregu zmian, mających polegać na: - uwzględnieniu możliwości odtworzenia lub uzupełnienia historycznego układu urbanistycznego miasta, - wskazaniu potencjalnych terenów możliwych do zainwestowania, - doprecyzowaniu i uzupełnieniu poszczególnych elementów układu komunikacji publicznej (np. nowe odcinki linii tramwajowych, strefa ruchu uspokojonego, lokalizacja zintegrowanego dworca przesiadkowego), - uporządkowaniu wnętrza kwartałów zabudowy mieszkaniowej, w tym garaży i wyznaczeniu dodatkowych miejsc pod budowę nowych, najlepiej murowanych i wielopoziomowych zespołów parkingowo-

garażowych, - zweryfikowaniu ilości zaproponowanych stref ochronnych i wynikających z nich nakazów i zakazów, - podniesieniu zaproponowanych stawek procentowych renty planistycznej, - doprowadzenie tekstu planu do zgodności z m.in. znowelizowaną ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami poprzez przeprowadzenie wnikliwej weryfikacji wykazu obiektów objętych dotąd lokalną ochroną konserwatorską, - uzupełnieniu słowniczka o występujące w projekcie tekstu planu pojęcia budzące wątpliwości interpretacyjne oraz usunięciu tych, które utrudniają jego jednoznaczne zrozumienie, - dokonaniu uzupełnień i zmian w redakcji tekstu projektu planu.

Pozwani nie otrzymali polecenia zrealizowania wniosków gminnej komisji urbanistyczno – architektonicznej, ani zaleceń co do zakresu i sposobu ich ewentualnego zrealizowania, nie określono im także terminu na zrealizowanie tych wniosków.

Na początku 2011 roku pozwani pozostawali w stałym kontakcie z przedstawicielami powoda, z uwagi na trwające prace dotyczące przygotowywania projektu zmiany planu dla S. i Ł.. Pozwani nie ponagłali o przekazanie im wytycznych co do planu dotyczącego Ś. czy gminnej ewidencji zabytków, stojąc na stanowisku iż termin zakończenia III etapu umowy nie jest jeszcze zagrożony, jako że upływał on w dniu 17 sierpnia 2011 roku.

Dowód: CD z nagraniem dokumentującym przebieg posiedzenia gminnej komisji urbanistyczno – architektonicznej, meil z dnia 31 grudnia 2010 roku z załącznikami k.38-39, zeznania świadka B. D. (2) k. 221-226, zeznania pozwanego Z. B. k. 244-249, zeznania pozwanego B. O. k.249-250.

Pismem z dnia 9 marca 2011 roku powód wezwał pozwanych do kontynuowania prac związanych z III etapem umowy oraz do przedstawienia w terminie do dnia 16 marca 2011 roku dokumentacji potwierdzającej poziom zaawansowania tych prac. Pismo to zostało doręczone pozwanym w dniu 15 marca 2011 roku. Pozwani nie zareagowali pisemnie na to wezwanie, jednak B. O. kilkakrotnie usiłował umówić się na spotkanie z Prezydentem Miasta B. celem wyjaśnienia sytuacji i otrzymania wskazówek koniecznych do kontynuowania prac. Reprezentanci strony powodowej nie zorganizowali stosownego spotkania ani nie przekazali pozwanym żadnych dalszych informacji i materiałów.

Dowód: wezwanie do wykonania umowy k. 70, potwierdzenie odbioru k.71, zeznania pozwanego Z. B. k. 247, 249, zeznania B. O. k. 250.

Pismem z dnia 27 kwietnia 2011 roku powód odstąpił w całości od umowy nr (...) na podstawie §12 ust. 3 i 4 umowy, powołując się na nieusunięcie przez pozwanych wad przedmiotu umowy oraz brak działań pozwanych prowadzących do wykonania III etapu umowy, mający skutkować ogromnym prawdopodobieństwem ich niewykonania w przewidzianym w umowie terminie. Jednocześnie powód wezwał pozwanych do zwrotu wypłaconego już wynagrodzenia za dwa etapy umowy w kwocie 77.025zł, stosownie do art. 494 kc oraz do zapłaty kary umownej w wysokości 29139,35zł przewidzianej w §10 ust.1 pkt 3 umowy za odstąpienie od umowy z winy pozwanych, zakreślając termin do zapłaty na 14 dni od otrzymania pisma.

Dowód: pismo z 27 kwietnia 2011 roku z potwierdzeniem doręczenia 72-73.

Pozwani bezskutecznie usiłowali spotkać się z Prezydentem Miasta B. celem wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. W późniejszym czasie strona powodowa wzywała pozwanych do zapłaty w/w kwot, pozwani odmawiali zapłaty, toczyło się postępowanie z wniosku powódki o zawiązanie do próby ugodowej. Pozwani nie zapłacili powódce żądanych kwot.

Dowody: korespondencja stron k.74-85, dołączone akta I Co 997/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa domagając się zasądzenia od pozwanych na swoją rzecz kwoty 77025zł powoływała się na dyspozycję art. 494 kc i złożone przez siebie odstąpienie od umowy nr (...) łączącej strony, natomiast wnosząc o zasądzenie kwoty

29139,35zł powoływała się na zapis §10 ust.1 pkt 3 umowy stron o zastrzeżeniu kary umownej, należnej od pozwanych w razie niewykonania lub nienależytego wykonania przedmiotu umowy i złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy z przyczyn zależnych od wykonawcy. W opinii Sądu postanowienie zamieszczone w §10 ust.1 pkt 3 umowy stron z dnia 28 lipca 2009 roku stanowi skuteczne zastrzeżenie kary umownej, co nakazuje stosować do analizy zasadności żądania powódki także art. 483 kc.

Kwestią sporną w rozpoznawanej sprawie było to, czy złożone przez powódkę pismem z dnia 27 kwietnia 2011 roku oświadczenie o odstąpieniu od umowy było skuteczne, to jest - czy zaistniały przesłanki uprawniające stronę powodową do jego złożenia, określone w §12 pkt 3 i 4 umowy. Stosownie do zasady rozkładu ciężaru dowodu, zaprzeczanie przez pozwanych owym faktom obligowało stronę powodową do udowodnienia, iż w dniu 27 kwietnia 2011 roku pozwani bez uzasadnionych przyczyn nie kontynuowali prac, mimo wezwania zamawiającego lub że nie usunęli w wyznaczonym terminie wskazanych usterek – na takie bowiem przesłanki odstąpienia od umowy powoływała się powódka (k.68 i 72). Zdaniem Sądu strona powodowa nie udowodniła wskazanych okoliczności.

Na wstępie zwrócić należy uwagę, iż umowa stron z dnia 28 lipca 2009 roku (k.63-69) jest umową o dzieło. Zgodnie z art. 627 k.c., przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła (tu: projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Śródmieścia B. „Planu Rewitalizacji i Rozwoju Śródmieścia”), a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Zapisy zamieszczone w §4 i §5 umowy stron nakazują przyjęcie, iż jest to umowa, w której do wykonania dzieła potrzebne jest współdziałanie zamawiającego, w rozumieniu art. 640 kc. Sam przedmiot umowy i konieczność wykonania przez pozwanych prac w oparciu o ustawę z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uzasadniałyby takie zakwalifikowanie umowy i ocenę wzajemnych obowiązków stron przez pryzmat zobowiązania zamawiającego do współdziałania z wykonawcą, jako elementu koniecznego do wykonania dzieła. Istotne jest, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, w którym następuje ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu (art. 4 powołanej ustawy). Z zapisów zamieszczonych w art. 5, 15, 17 i 20 ustawy wynika, iż prezydent miasta jest autorem projektu planu miejscowego, a przeprowadzenie wewnętrznej procedury planistycznej, zmierzającej do wykonania projektu planu ma być powierzone osobom posiadającym stosowne uprawnienia. Oznacza to, iż dla wykonania przez pozwanych powierzonych im prac konieczne było uzyskiwanie od prezydenta Miasta B. wytycznych i wskazówek co do rozwiązań jakie miały znaleźć się w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego czy akceptowanie przez prezydenta Miasta B. rozwiązań proponowanych przez pozwanych.

Nie było przedmiotem sporu, iż strony współpracowały ze sobą przy wykonywaniu umowy w okresie od lipca 2009 roku do listopada 2010 roku oraz że pozwani wykonali w sposób satysfakcjonujący powoda dwa pierwsze etapy prac, jak też to, iż trzeci etap prac nie został wykonany przed złożeniem przez powoda oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Sąd stoi na stanowisku, iż skoro powód twierdzi, że pozwani bez uzasadnionych przyczyn wstrzymali realizację swoich obowiązków umownych, nie kontynuowali wykonywania umowy mimo wezwania z jego strony, powinien wykazać, iż pozwani mieli możliwość kontynuowania prac. Przewidziany przez strony w §3 umowy harmonogram jej wykonywania, zakładający „etapowość”, odpowiada zapisom zamieszczonym w art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przygotowanie przez pozwanych koncepcji planu, a następnie projektu planu do uzgodnień oznacza przygotowanie satysfakcjonującego Prezydenta Miasta B. projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, który Prezydent Miasta B. uznaje za projekt swego autorstwa i przedstawia do zaopiniowania i uzgodnienia właściwym organom i jednostkom (art. 17 pkt 4 i pkt 6 ustawy). Kolejnym etapem procedury planistycznej, jaki miał dokonać prezydent miasta było wprowadzenie do projektu planu zmian wynikających z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień (art. 17 pkt 9), czemu – w sensie technicznym – odpowiadał obowiązek pozwanych przygotowania projektu planu do przedłożenia Radzie Miejskiej w B.. W rozpatrywanej sprawie istotne jest, iż prezydent miasta jako organ przeprowadzający procedurę planistyczną jest związany treścią uzgodnień dokonanych z podmiotami wymienionymi w art. 17 pkt 6 litera b ustawy, stanowisko tych organów wyrażane w formie zaskarżalnego postanowienia ma charakter wiążący, natomiast opinie zasiępane o projekcie planu nie mają takiego charakteru i decyzja o wprowadzeniu do projektu planu zmian wynikających z treści opinii należy do prezydenta

miasta, jako podmiotu sporządzającego ów projekt. Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie nie wynika zaś, by Prezydent Miasta B. podjął i przekazał pozwanym decyzję co do tego czy, a jeśli tak – w jakim zakresie i w jaki sposób wnioski gminnej komisji urbanistyczno – architektonicznej mają być wprowadzone do projektu planu. Jak wskazywano w części wstępnej uzasadnienia, pozwani otrzymali kopię opinii gminnej komisji urbanistyczno – architektonicznej, jednak nie towarzyszyło temu polecenia wprowadzenia do projektu planu zmian wynikających z opinii (pismo na k.38). Zamieszczone w opinii zalecenie wprowadzenia do projektu planu szeregu zmian nie ma charakteru sprecyzowanego i jednoznacznego co do treści tych zmian (np. co do ilości i przebiegu nowych odcinków linii tramwajowych, co do lokalizacji zintegrowanego dworca, co do uzupełnienia historycznego układu urbanistycznego miasta, co do wysokości o jaką miałyby być podwyższone proponowane stawki renty planistycznej - k.39), co dodatkowo obligowało zamawiającego do udzielenia pozwanym wskazówek koniecznych do kontynuowania prac nad projektem planu. Sąd uznał za wiarygodne zeznania pozwanych, iż po 31 grudnia 2010 roku nie uzyskali od przedstawicieli powoda stanowiska odnośnie tego czy, w jakim zakresie i w jaki sposób proponowane przez gminną komisję urbanistyczno – architektoniczną zmiany do projektu planu mają być wprowadzone, zauważając że strona powodowa nie przedłożyła wydruków korespondencji z pozwanymi mającej mieć miejsce po tej dacie, a z zeznań świadka B. D. nie wynikało by jakiegokolwiek decyzje i wskazówki miały być komunikowane pozwanym. Opisany przez pozwanych przebieg obrad gminnej komisji urbanistyczno – architektonicznej, w szczególności nowatorski charakter niektórych wniosków, wiążące się z nimi odstępstwa od stanowisk uzgodnionych już przez poszczególne wydziały urzędu miasta i zaakceptowanych przez Prezydenta Miasta, został w pełni potwierdzony treścią nagrania z obrad tej komisji. Zdaniem Sądu nie sposób więc przyjąć, by pozwani mieli zapewnioną możliwość kontynuowania swoich prac, bowiem nie do pozwanych należy podejmowanie decyzji w tak istotnych sprawach, jakie wiązały się z wnioskami gminnej komisji urbanistyczno – architektonicznej. Trafnie też pozwani wskazywali, iż skoro jednym z zaleceń komisji było przeprowadzenie weryfikacji wykazu obiektów objętych dotąd lokalną ochroną konserwatorską celem doprowadzenia tekstu planu do zgodności z m.in. znowelizowaną ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, strona powodowa powinna uprzednio sporządzić gminną ewidencję zabytków i przekazać ją pozwanym, czego jednak – co niesporne – nie uczyniła. Znaczące jest, iż nawet w wezwaniu do wykonania umowy z dnia 9 marca 2011 roku strona powodowa nie sprecyzowała do wykonania jakich konkretnie prac pozwani są ponaglani, a pozwany, co wynika z ich zeznań, nie udało się umówić na spotkanie z Prezydentem Miasta B. celem wyjaśnienia oczekiwań zamawiającego, po otrzymaniu wezwania z marca 2011 roku. Bierność powoda w okresie od uzyskania opinii gminnej komisji urbanistyczno – architektonicznej do 27 kwietnia 2011 roku, w opinii Sądu, uniemożliwiła pozwanym przystąpienie do III etapu prac. Nie zostało przez stronę powodową udowodnione by brak działań w owym czasie obciążał pozwanych i by jego konsekwencją miało być cyt. „ogromne prawdopodobieństwo niewykonania prac w terminie” (k.72), który upływał dopiero w sierpniu 2011 roku, a pozwani twierdzili że ich zdaniem termin ten nie był zagrożony. Nie zostało przez stronę powodową wskazane w treści oświadczenia o odstąpieniu od umowy, w treści pozwu ani w późniejszych pismach procesowych nieusunięcie jakich usterek stało się podstawą do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy (k.72). Jak już wskazywano, drugi etap prac został odebrany przez stronę powodową w dniu 10 listopada 2010 roku (k.111), przy czym wcześniej był on weryfikowany i pozwani wprowadzali do niego niezbędne poprawki (k.110), co oznaczało, iż strona powodowa uznawała dokumentację dostarczoną przez pozwanych za kompletną i wolną od wad (§6 umowy). W tej sytuacji, samo zgłoszenie pismem z dnia 12 listopada 2010 roku uwag do części graficznej planu (k.58) nie może być uznane za tożsamy ze wskazaniem wad w rozumieniu §6 ust. 3 umowy; dodatkowo wymaga zauważenia iż pozwanym nie został wyznaczony termin na usunięcie owych usterek, zaś termin ukończenia prac nad trzecim etapem prac był stosunkowo odległy. Reasumując, Sąd stoi na stanowisku, iż strona powodowa nie wykazała, by w dacie składania przez nią oświadczenia o odstąpieniu od umowy istniały sytuacje mające uzasadniać owo odstąpienie, wskazane w §12 pkt 3 i 4 umowy, w związku z czym powództwo podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

Podstawę orzeczenia o kosztach procesu zawartego w punkcie II sentencji wyroku stanowił przepis art. 98§1 i 3 k.p.c. Powód, jako strona przegrywająca proces, winien zwrócić pozwanym poniesione przez nich koszty procesu, w skład których wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3600zł (stosownie do §6 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej urzędowi (Dz.U.2013.461 j.t.) oraz kwota 34zł uiszczona tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw.

Strona powodowa, jako strona przegrywająca sprawę, jest zobowiązana do uiszczenia wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa związanych ze stawiennictwem świadka, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku stosownie do art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.